

UOHSX004SDF4

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R267/2012/VZ-4607/2013/310/DBa

Brno 14. března 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 9. 2012 podaném zadavatelem –

- město **Příbram**, IČ 00243132, se sídlem Tyršova 108, 261 01 Příbram,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-16395/2012/530/KSt ze dne 31. 8. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Výběr provozovatele skládky pro ukládání komunálního odpadu vzniklého na území Města Příbram**“ zadávané dle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v otevřeném zadávacím řízení, a jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 5. 1. 2012 pod ev. č. 7000000004774 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. 1. 2012 pod ev. č. 2012/S 10-015591, a jehož dalším účastníkem je navrhovatel – společnosti

- **RUMPOLD-P s.r.o.**, IČ 61778516, se sídlem Úslavská 27, 301 44 Plzeň, a
- **Rumpold – R Rokycany s.r.o.**, IČ 62619357, se sídlem Jiráskova 32, 337 01 Rokycany,

které dne 27. 2. 2012 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-16395/2012/530/KSt ze dne 31. 8. 2012

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 23. 3. 2012 návrh navrhovatele – společnosti RUMPOLD-P s.r.o., IČ 61778516, se sídlem Úslavská 27, 301 44 Plzeň a společnosti Rumpold – R Rokycany s.r.o., IČ 62619357, se sídlem Jiráskova 32, 337 01 Rokycany, které dne 27. 2. 2012 uzavřely smlouvu o sdružení za účelem podání společné nabídky (dále jen „**navrhovatel**“), na přezkoumání úkonů zadavatele – město Příbram, IČ 00243132, se sídlem Tyršova 108, 261 01 Příbram (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „Výběr provozovatele skládky pro ukládání komunálního odpadu vzniklého na území Města Příbram“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 5. 1. 2012 pod ev. č. 7000000004774 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. 1. 2012 pod ev. č. 2012/S 10-015591.
2. Zadavatel v bodu IV.2.1) „kritéria pro zadání zakázky“ oznámení o zakázce stanovil, že základním hodnotícím kritériem bude ekonomická výhodnost nabídky. Jako dílčí hodnotící kritéria zadavatel stanovil:
  - Cena za uložení 1t komunálního odpadu (váha 35%),
  - Náklady na uložení 1t komunálního odpadu (váha 35%),
  - Náklady na dopravu odpadu na místo uložení (váha 30%).
3. Zadavatel stanovil podle bodu IV.3.4) „Lhůta pro doručení nabídek nebo žádostí o účast“ oznámení o zakázce lhůtu pro doručení nabídek na den 28. 2. 2012. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 1. 3. 2012 vyplývá, že ve stanovené lhůtě podali nabídku 3 uchazeči. Všechny nabídky splnili požadavky § 71 odst. 8 zákona.

---

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona.

4. Dne 2. 3. 2012 doručil navrhovatel zadavateli námitky ze dne 29. 2. 2012 proti zadávacím podmínkám. Po přezkoumání oprávněnosti námitek jim zadavatel nevyhověl. Rozhodnutí o námitkách ze dne 12. 3. 2012 navrhovatel obdržel dne 13. 3. 2012.
5. Dne 14. 3. 2012 proběhlo podle protokolu o jednání hodnotící komise posouzení splnění kvalifikace, přičemž všichni uchazeči byli dne 16. 3. 2012 vyzváni k doplnění kvalifikace.
6. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 23. 3. 2012 k Úřadu návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření.
7. Podle navrhovatele se zadavatel dopustil následujících porušení zákona:
  - a. Porušení § 78 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když dílčí hodnotící kritérium „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ nevyjadřuje vztah užitné hodnoty a ceny, přičemž zadavatel také nevymezil jednoznačně postup pro měření dopravní vzdálenosti, což způsobuje možnost podání vzájemně neporovnatelných nabídek.
  - b. Podmínky zadávacího řízení vedou ke zvýhodnění konkrétního uchazeče a k diskriminaci navrhovatele např. stanovením dílčích hodnotících kritérií „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ a „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“, ve kterém uchazeč SVZ Centrum s.r.o., IČ 26092212, se sídlem Aloise Jiráka 264, 261 01 Příbram (dále jen „**SVZ Centrum s.r.o.**“), nabídl hodnotu ve výši 0,- Kč.
  - c. Porušení § 44 odst. 1 zákona, když zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro podání nabídky tím, že nevymezil objem komunálního odpadu, který hodlá uložit na skládce.
  - d. Porušení § 50 odst. 3 zákona v návaznosti na § 56 odst. 7 písm. c) zákona, když zadavatel požadoval v rámci technických kvalifikačních předpokladů splnění podmínek, které nejsou obvyklé ani nezbytné z hlediska předmětu plnění veřejné zakázky.
8. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhl, aby Úřad vydal předběžné opatření, kterým v souladu s § 117 odst. 1 zákona zakáže zadavateli uzavřít smlouvu v zadávacím řízení a dále, aby v souladu s § 118 odst. 1 zákona zrušil zadávací řízení.
9. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-7166/2012/530/KSt ze dne 16. 4. 2012 nařídil Úřad na návrh navrhovatele předběžné opatření, jímž zadavateli podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.
10. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení dopisem č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-7113/2012/530/KSt ze dne 17. 4. 2012. Usnesením č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-7114/2012/530/KSt z téhož dne Úřad účastníkům řízení stanovil lhůty, ve kterých byli oprávněni navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
11. Součástí podaného návrhu byl i návrh podle § 114 odst. 2 písm. a) zákona na uložení zákazu plnění Smlouvy o odstraňování odpadu č. S/12/21/Še uzavřené dne 8. 2. 2012 mezi zadavatelem a společností SVZ Centrum s.r.o. Návrh ve smyslu § 114 odst. 2 zákona je nutno považovat za odlišný oproti návrhu ve smyslu § 114 odst. 1 zákona. Úřad proto část návrhu,

kteřá se týkala zákazu plnění smlouvy, posoudil jako nový návrh na zákaz plnění smlouvy a vyloučil jej usnesením č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-8047/2012/530/KSt ze dne 3. 5. 2012 ze správního řízení vedeného pod sp. zn. S177/2012/VZ do samostatného správního řízení vedeného pod sp. zn. S243/2012/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

12. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 31. 8. 2012 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-16395/2012/530/KSt (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým ve výroku I. rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. g) zákona tím, že nevymezil požadavek pro měření dopravní vzdálenosti dostatečným způsobem, a nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 zákona tím, že dílčí hodnotící kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ nevyjadřují vztah užitné hodnoty a ceny, v důsledku čehož došlo ke zvýhodnění jednoho uchazeče, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil objem komunálního odpadu, který předpokládá ukládat na skládce, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele v části týkající se stanovení technických kvalifikačních předpokladů, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušil předmětné zadávací řízení jako opatření k nápravě vztahující se k výroku I. a II. Výrokem V. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 119 odst. 2 zákona a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč.
13. V odůvodnění napadeného rozhodnutí v části vztahující se k výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad nejprve odkázal na relevantní ustanovení zákona a relevantní části zadávací dokumentace. Jak již bylo uvedeno výše, zadavatel stanovil jako dílčí hodnotící kritéria ekonomické výhodnosti nabídky „Cena za uložení 1t komunálního odpadu“ s váhou 35%, „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ s váhou 35% a „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ s váhou 30%.
14. Zadavatel v kapitole 5 „Způsob hodnocení“ zadávací dokumentace uvedl, že náklady na uložení 1t komunálního odpadu se stanoví ve výši provozovatelem vybíraného poplatku za uložení odpadu podle § 45 a násl. zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o odpadech**“), k jehož úhradě bude v případě ukládání odpadu na skládce provozované uchazečem povinen zadavatel.
15. Náklady na dopravu odpadu na místo uložení se podle kapitoly 5 „Způsob hodnocení“ zadávací dokumentace stanoví jako součin vzdálenosti mezi adresou U Kasáren 6, 261 01 Příbram IV (sídlo příspěvkové organizace Technické služby Příbram, která svoz odpadu zajišťuje) a místem provozování skládky uchazeče v kilometrech a jednotkové ceny ve výši

5,- Kč s tím, že vzdálenost musí odpovídat jízdni trase po komunikacích takového charakteru, kde je zajištěna průjezdnost vozidel zajišťujících svoz komunálního odpadu.

16. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 1. 3. 2012 Úřad zjistil, že uchazeči ve svých nabídkách uvedli následující náklady na uložení 1t komunálního odpadu a náklady na dopravu odpadu na místo uložení.

Uchazeč	Náklady na uložení 1t komunálního odpadu v Kč	Náklady na dopravu na místo uložení v Kč
AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o.	500,-	260,-
SVZ Centrum s.r.o.	0,-	29,-
Navrhovatel	500,-	73,-

17. K dílčímu hodnotícímu kritériu „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ Úřad uvedl, že podle § 45 odst. 1 zákona o odpadech je za ukládání odpadů na skládky původce povinen platit poplatek. Podle přílohy č. 6 k zákonu o odpadech činí poplatek za uložení komunálního a ostatního odpadu 500,- Kč za 1t. Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírání se podle § 46 odst. 4 zákona o odpadech od této obce základní složka poplatku.
18. Jak vyplývá z podaného návrhu a i z vyjádření zadavatele, nachází se skládka uchazeče SVZ Centrum s.r.o. na katastrálním území zadavatele. Podle protokolu o otevírání obálek ze dne 1. 3. 2012 uchazeč SVZ Centrum s.r.o. uvedl do své nabídky částku 0,- Kč u dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ protože předpokládá, že od zadavatele tento zákonem o odpadech stanovený poplatek nebude vybírat.
19. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 1. 3. 2012 dále vyplývá, že uchazeč SVZ Centrum s.r.o. uvedl nejnižší částku za náklady na dopravu na místo uložení odpadu, protože jeho skládka odpadu se nachází na katastrálním území zadavatele a je tudíž nejbližší místu, od kterého měli uchazeči spočítat vzdálenost ke své skládce odpadu, tedy od Technických služeb Příbram, příspěvkové organizace.
20. Úřad v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že při zadávání veřejné zakázky je zadavatel povinen zvážit na jedné straně hospodárnost při zadávání veřejné zakázky a na druhé straně otevřenost zadávacího řízení více dodavatelům. V obecné rovině je třeba při tomto střetu dát přednost větší otevřenosti zadávacího řízení. Jednak je tak dodržena zásada zákazu diskriminace, neboť nedochází k omezení hospodářské soutěže dodavatelů. Navíc větší množství dodavatelů zásadně přináší větší konkurenci a v důsledku toho také výhodnější nabídkové ceny vztahující se k jednotlivým dílčím plněním a tedy v konečném důsledku úsporu finančních prostředků. Stanovení dílčích hodnotících kritérií „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu na místo uložení“ nesmí zvýhodňovat žádného uchazeče jenom proto, že má skládku odpadu umístěnou na jeho katastrálním území.
21. V šetřeném případě musel zadavatel již při stanovení dílčích hodnotících kritérií vědět, že pokud podá nabídku uchazeč SVZ Centrum s.r.o., bude jmenovaný uchazeč v dílčím hodnotícím kritériu „Náklady na dopravu na místo uložení“ hodnocen nejvyššími body, neboť jeho skládka odpadů se nachází nejbliž od jeho příspěvkové organizace Technické služby

Příbram. Dále zadavatel musel při stanovení dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ vědět, že i v tomto dílčím hodnotícím kritériu bude uchazeč SVZ Centrum s.r.o. hodnocen nejvyššími body. Tato skutečnost je zřejmá z jeho vyjádření k návrhu, ve kterém uvedl, že legislativní úprava předurčuje některé dodavatele před jinými, čímž potvrdil skutečnost, že při ukládání odpadu na skládku, která je provozována na jeho území, je při ukládání odpadu na tuto skládku osvobozen od placení poplatku podle zákona o odpadech.

22. Tyto skutečnosti si pravděpodobně uvědomoval i uchazeč SVZ Centrum s.r.o., neboť z podaných nabídek je zřejmé, že si mohl dovolit stanovit nejvyšší cenu za uložení 1t komunálního odpadu. Z obdržené dokumentace vyplývá, že uchazeč AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o. nabídl cenu ve výši 440,- Kč/t, uchazeč SVZ Centrum s.r.o. nabídl cenu ve výši 650,- Kč/t a navrhovatel cenu ve výši 250,- Kč/t. I v této výši stanovená nejvyšší cena uchazeče SVZ Centrum s.r.o. mu umožňuje, aby jeho nabídka byla hodnocena jako nejvýhodnější, a to vzhledem ke zbývajícím dvěma dílčím hodnotícím kritériím.
23. Z uvedených skutečností je zřejmé, že aby mohli uchazeči dorovnat body získané za dílčí hodnotící kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu na místo uložení“ uchazečem SVZ Centrum s.r.o., musel by být stanoven poměr vah u všech dílčích hodnotících kritérií v jiném poměru, a že tedy tato dílčí hodnotící kritéria nevyjadřují vztah užitné hodnoty a ceny.
24. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 zákona tím, že dílčí hodnotící kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ nevyjadřují vztah užitné hodnoty a ceny, v důsledku čehož došlo ke zvýhodnění jednoho uchazeče, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
25. Navrhovatel v návrhu dále uvedl, že zadavatel porušil zákon, když v dílčím hodnotícím kritériu „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ jednoznačně nevymezil postup pro měření dopravní vzdálenosti, tedy neuvedl metodu, jakou měla být vzdálenost měřena, na základě jakých map, apod. Navíc je podle názoru navrhovatele neodůvodněné, aby byla vzdálenost měřena od sídla Technických služeb Příbram, příspěvkové organizace, když svoz odpadu je vykonáván po celém území města a tedy toto sídlo není místem, odkud odpadové vozy na skládku vyjíždí.
26. V kapitole 5 „Způsob hodnocení“ zadávací dokumentace zadavatel stanovil, že vzdálenost musí odpovídat jízdní trase po komunikacích takového charakteru, kde je zajištěna průjezdnost vozidel zajišťujících svoz komunálního odpadu. V kapitole 2.7 „Technická specifikace“ zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že požaduje, aby v místě ukládání odpadu bylo možné přijímat vozidla pro svoz odpadu typu KUKA vůz, dále kontejnerové nosiče a nákladní vozidla se zadním a bočním výsypem. Ze zadávací dokumentace je tak dle Úřadu zřejmé, že zadavatel bude hodnotit náklady na dopravu odpadu na místo jeho uložení, přičemž také určil přesný počáteční a konečný bod vzdálenosti. Ze zadávací dokumentace již však není zřejmé, jakým způsobem měli uchazeči určit vzdálenost pro stanovení nákladů na dopravu odpadu na místo uložení.

27. Zadavatel se domnívá, jak uvedl ve vyjádření k návrhu, že pojem průjezdnost je dostatečně určitý a v daném případě je nutné jej vykládat tak, že průjezd vozidel zadavatele bude po dané trase s ohledem na objektivní technické a zákonné podmínky možný, nebude mu bránit dopravní omezení dané legislativou ani konstrukcí vozovky, tzn. její šíře a povolená zátěž. Uchazeči pak k měření vzdálenosti mohli a měli využít průjezdu trasy, neboť z koncepce zadávací dokumentace i konstrukce dílčího hodnotícího kritéria je zřejmé, že představuje paušalizované náklady na dopravu a je tedy třeba porovnávat skutečně projetou vzdálenost, nikoliv výsledky teoretických mapových měření, která nemohou počítat s profilem terénu a tedy i s odchylkami vzdálenosti danými právě nárůstem délky trasy, který bude způsoben zohledněním profilu trasy. Podle zadavatele tedy bylo jediným možným způsobem měření trasy její fyzické přeměření v terénu, nejvhodněji při průjezdu motorovým vozidlem, které takové měření umožňuje. Jiné způsoby měření zcela logicky nemohly vést k přesnému výsledku.
28. Na základě uvedených skutečností však Úřad dospěl k závěru, že zadávací dokumentace připouštěla, aby uchazeči stanovili vzdálenost pro stanovení nákladů na dopravu na místo uložení odpadu na základě rozdílných výkladů, jednak jejím faktickým projetím, ale i např. metodou za použití map, jak je uvedeno v návrhu, či za použití internetového programu, který vyhledává trasy. V důsledku toho mohlo dojít k předložení a k porovnávání vzájemně neporovnatelných nabídek. Nelze totiž porovnávat vzdálenost určenou faktickým projetím a vzdálenost určenou na základě map. Jestliže chtěl zadavatel, aby byla zjištěna vzdálenost k místu uložení odpadu faktickým projetím trasy, tedy tak, jak to uvedl ve vyjádření k návrhu, pak není jasné, proč takto jednoduše neformuloval též zadávací dokumentaci. Pokud zadávací dokumentace připouští rozdílný výklad, nemůže být taková interpretační nejistota k tíži žádného z uchazečů, ale pouze k tíži zadavatele samotného, neboť zadavatel v plné míře odpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace.
29. Dále zadavatel stanovil, aby vzdálenost jízdni trasy k místu provozování skládky byla počítána od sídla příspěvkové organizace Technické služby Příbram. K tomuto Úřad uvedl, že tímto způsobem stanovený způsob určení výpočtu vzdálenosti jízdni trasy nemá vypovídající hodnotu ve vztahu k činnosti, která bude v rámci předmětu veřejné zakázky realizována, tedy ve vztahu ke svozu odpadu, neboť touto trasou vozy svážející odpad nebudou jezdit.
30. Na základě výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. g) zákona tím, že nevymezil požadavek pro měření dopravní vzdálenosti dostatečným způsobem, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
31. V části vztahující se k výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad po odkazu na ustanovení § 44 odst. 1 zákona uvedl, že v kapitole 2.5 „Předpokládaný časový rámec veřejné zakázky“ zadávací dokumentace je uvedeno, že předpokládaný časový rámec plnění veřejné zakázky je stanoven na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou v trvání 6 měsíců, která však neskončí do doby, než bude uzavřena a nabude účinnosti smlouva o ukládání směsného komunálního odpadu s jiným dodavatelem. Z textu zadávací dokumentace však již nevyplývá, jaký objem odpadu zadavatel předpokládá ukládat na skládku.
32. Otázka, jaký objem komunálního odpadu hodlá zadavatel ukládat na skládce, je podle Úřadu pro jednotlivé dodavatele zásadní. Každá skládka má určitý objem, tedy má stanoveno, jaký

maximální objem odpadu na ní lze uložit. Z uvedeného důvodu potřebuje každý dodavatel ještě předtím, než podá nabídku, vědět, jaký předpokládaný objem komunálního odpadu by měl v rámci realizace veřejné zakázky převzít od zadavatele. Na základě této informace dojde k závěru, zda vůbec je schopný veřejnou zakázku realizovat či nikoli a jestli tedy vůbec může podat nabídku do zadávacího řízení.

33. Zadavatel tedy porušil § 44 odst. 1 zákona tím, že nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, když nestanovil objem komunálního odpadu, který předpokládá ukládat na skládce, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
34. V části vztahující se k výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel stanovil v kapitole 5 zadávací dokumentace, že požaduje, aby uchazeči ve svých nabídkách předložili k prokázání splnění kvalifikace souhlas Krajského úřadu k provozování skládky komunálního odpadu. V citované kapitole zadávací dokumentace však zadavatel neuvedl, jaké druhy odpadu musí požadovaný souhlas Krajského úřadu k provozování skládky komunálního odpadu obsahovat. V kapitole 2.1 zadávací dokumentace zadavatel odkazuje na Přílohu č. 3, ve které je uveden seznam odpadů, které zadavatel v rámci realizace veřejné zakázky uchazeči dodá k jejich třídění, ukládání, případně předání k dalšímu využití oprávněné osobě, či k jejich likvidaci. Z uvedených údajů však nevyplývá, že by souhlas Krajského úřadu s provozováním skládky musel obsahovat všechny druhy odpadů, které jsou uvedeny v Příloze 3 zadávací dokumentace.
35. Přestože zadavatel v zadávací dokumentaci výslovně nestanovil, že by souhlas Krajského úřadu musel obsahovat všechny druhy komunálního odpadu uvedeného v Příloze 3 zadávací dokumentace, všichni uchazeči byli schopni předložit souhlas Krajského úřadu k provozování skládky i s navrhovatelem uvedeným druhem odpadu katalogového čísla 20 03 99. Z uvedeného důvodu zadavatel žádného z uchazečů nevyločil pro nesplnění tohoto technického kvalifikačního předpokladu.
36. Na základě výše uvedených skutečností Úřad nezjistil v postupu zadavatele při stanovení technických kvalifikačních předpokladů okolnosti, které by odůvodňovaly uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 nebo 2 zákona. Z uvedeného důvodu Úřad návrh navrhovatele v části týkající se stanovení technických kvalifikačních předpokladů podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl.
37. K uloženému nápravnému opatření Úřad uvedl, že vzhledem k tomu, že zadavatel pochybil již při samotném vypracování zadávací dokumentace a při vymezení zadávacích podmínek, nelze sjednat nápravu nezákonného stavu jinak, než zrušením celého zadávacího řízení. Závěrem se Úřad vyjádřil také k povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení podle § 119 odst. 2 zákona.

III. Námitky rozkladu

38. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 17. 9. 2012 rozklad zadavatele. Zadavatel nesouhlasí s výroky I., II., IV. a V. napadeného rozhodnutí a proto tyto výroky napadeného rozhodnutí napadá rozkladem.
39. Zadavatel ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí uvádí, že při stanovení dílčích hodnotících kritérií vycházel z ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích

(obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o obcích**“), v návaznosti na smysl a důvod existence zákona o veřejných zakázkách, tedy jednoznačně dosažení úspory a efektivity při nakládání s finančními prostředky z veřejných zdrojů. Úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nijak nezabýval případným vztahem obsahu napadeného rozhodnutí k ustanovení § 38 odst. 1 zákona o obcích a případnou konkurencí tohoto ustanovení s ustanovením § 6 zákona. Všechna stanovená dílčí hodnotící kritéria představují konkrétně vynakládané finanční prostředky při realizaci veřejné zakázky, které zadavatel musí zcela nutně při realizaci veřejné zakázky uhradit vedle vysoutěžené ceny. Stanovení uvedených kritérií tak nemůže porušovat ustanovení § 6 zákona za předpokladu, že váha takových kritérií je s to objektivně vyjádřit celkovou finanční zátěž veřejné zakázky na rozpočet zadavatele. Z tohoto pohledu zadavatel nemůže akceptovat názor Úřadu, podle kterého by měl kritéria zadávacího řízení stanovit tak, aby uvedené finanční náklady nezohledňoval jen proto, že někteří uchazeči jsou v důsledku geografických podmínek nebo legislativních pravidel schopni poskytnout nabídku výhodnější než jiní uchazeči.

40. Zadavatel měl při stanovení dílčích hodnotících kritérií v úmyslu dosáhnout pouze a jedině maximální úspory při nakládání s jeho rozpočtovými prostředky, což by také mělo být v konečném důsledku hlavním a nejpodstatnějším vodítkem při stanovování zadávacích podmínek obecně, neboť smysl a důvod zákona tkví právě ve snaze dosáhnout prostřednictvím zvýšení konkurence uchazečů a otevření zadávacích řízení co nejvíce zájemcům maximálního snížení výdajů na realizaci veřejných zakázek. Dle zadavatele proto nelze akceptovat názor Úřadu, podle kterého je nutno umožnit uchazečům podávat „rovnocenné“ nabídky za cenu ignorování dalších aspektů veřejné zakázky, které v důsledku objektivních faktorů přirozeně zvýhodňují některé uchazeče před jinými a přitom představují pro zadavatele jednoznačné a objektivizovatelné finanční náklady (respektive jejich úsporu). Právní názor Úřadu (vyjádřený především v odstavcích 95 – 101 napadeného rozhodnutí) by totiž mohl vést k absurdnímu případu, kdy by zadavatel byl nucen soutěžit jen cenu za uložení 1t odpadu a ve svém důsledku vozit odpad kupříkladu do lokalit vzdálených i několik set kilometrů.
41. K postupu pro měření dopravní vzdálenosti zadavatel uvádí, že vzdálenost je jednoznačný a objektivní pojem, pokud je konkretizován počáteční a konečný bod měřené trasy. Způsob měření vzdálenosti nemůže mít z objektivního hlediska na vzdálenost jako takovou vliv. V tomto ohledu je pak věcí uchazeče, jakým technickým způsobem provede měření vzdálenosti, úkolem zadavatele je pouze objektivizovat a konkretizovat výchozí body trasy a její průběh tak, aby bylo možné ji v terénu stanovit. Byť se zadavatel domnívá, že nejspolehlivějším způsobem měření vzdálenosti pro potřeby zadávacího řízení by jistě bylo faktické projetí trasy automobilem, nelze apriori vyloučit i jiný způsob, jak lze vzdálenost změřit.
42. Ke stanovení počátečního bodu trasy zadavatel uvádí, že při vědomí nutnosti objektivizovat výchozí a koncový bod trasy a její parametry pro určení průjezdní vzdálenosti mezi výchozím a konečným bodem trasy považoval za nutné určit jeden konkrétní bod, ze kterého se bude počátek trasy odvíjet. Je samozřejmé, že svoz odpadu probíhá z celého území města, ale to jako počáteční bod určit nelze, neboť by vzdálenost nebyla měřitelná (jde pro tyto potřeby o příliš rozsáhlé území, které svou velikostí v případě některých uchazečů odpovídá délce jimi popisované trasy). Z tohoto důvodu jako výchozí bod trasy zvolil zadavatel sídlo Technických

služeb Příbram, příspěvková organizace, a to na základě dvou skutečností. Uvedené sídlo se jednak nachází přibližně ve středu zastavěného území města a v bezprostřední blízkosti hlavního kruhového objezdu – klíčového dopravního uzlu města, jednak, a to především, svozové automobily musí každý den ze sídla Technických služeb Příbram, příspěvková organizace vyjet a tam se také vracejí, je to proto jedno z mála míst, kudy při svozu odpadu na skládku pokaždé nutně projíždějí.

43. Ve vztahu k výroku II. napadeného rozhodnutí zadavatel uvádí, že se Úřad nevypořádal se zbylými částmi zadávací dokumentace, zejména pak s obchodními podmínkami a s faktem, že je soutěžena cena za uložení jedné tuny odpadu a náklady na její uložení, tedy že kritérium hodnocení spočívá v posouzení nákladů na uložení jedné tuny odpadu bez ohledu na to, kolik tun odpadu bude uloženo. Přitom z obchodních podmínek, které byly součástí zadávací dokumentace, vyplývá, že smlouva je jednak uzavírána na dobu neurčitou s tím, že každá smluvní strana ji může vypovědět (přitom uchazeč tak může v případě, že pozbude možnost ukládání odpadu na provozované skládce učinit s 30ti denní výpovědní lhůtou), jednak uzavírána jako smlouva nevýhradní, tedy zadavatel se nezavazuje ukládat veškerý komunální odpad na skládce vítězného uchazeče. Z uvedených důvodů by proto stanovení předpokládaného množství uloženého odpadu za rok mohlo být zavádějící, a to jednak z toho důvodu, že takové množství se rok od roku mění, jednak proto, že veškerý odpad nemusí být na skládce uchazeče ukládán. Naopak, z povahy smlouvy jakož i ze způsobu, jakým se při nakládání s odpady obvykle postupuje, je vždy rozhodující cena za uložení jedné tuny odpadu, kdy tato se nijak nemění ve vztahu k množství ukládaného odpadu, neboť je odvozena z fixních nákladů provozovatele skládky rozpočtených do její kapacity, která je předem dána.
44. Zákon dle zadavatele navíc nikde nestanoví zadavateli povinnost vymezovat v takových případech věcným způsobem rozsah předpokládaného plnění, musí tak učinit pouze formou předpokládaného finančního objemu plnění. Zadavatel dále uvádí, že objem uloženého odpadu za minulá období se v rámci jednotlivých let značně liší a proto ani z tohoto údaje nelze dovozovat skutečný objem uloženého odpadu po dobu realizace veřejné zakázky. Zadavatel uvádí, že nebyl schopen určit ani „přiměřeně přesně“ objem ukládaného odpadu a proto bylo přikročeno k soutěžení pouze jednotkové ceny, nikoliv ceny celkové.
45. Zadavatel se tedy domnívá, že výrok II. napadeného rozhodnutí postrádá jakoukoli oporu v zákoně a postrádá i věcnou argumentaci z hlediska vlivu na transparentnost či jiné aspekty zadávacího řízení.
46. Zadavatel tedy z výše uvedených důvodů navrhuje, aby předseda Úřadu změnil napadené rozhodnutí ve výrocih I. a II. tak, že se návrh navrhovatele podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítá, a výroky IV. a V. napadeného rozhodnutí zrušil.

IV. Řízení o rozkladu

47. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
48. Dne 7. 11. 2012 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele, který souhlasí se závěry uvedenými v napadeném rozhodnutí a navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

49. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
50. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S177/2012/VZ-16395/2012/530/KSt ze dne 31. 8. 2012 rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem rozhodl potvrdit rozkladem napadené rozhodnutí a navrhovatelem podaný rozklad zamítnout.

V. K námitkám rozkladu

51. Ve vztahu k odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí uvádím, že nelze přijmout závěr Úřadu, že je nutné dát přednost otevřenosti zadávacího řízení před hospodárností při zadání veřejné zakázky, neboť, jak již uvedl Nejvyšší správní soud (dále jen „**NSS**“) ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 20/2008-152 ze dne 5. 6. 2008, samotným cílem zákona je *„zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli“*. Z uvedeného vyplývá, že co největší otevřenost zadávacího řízení (konkurenční prostředí) je prostředkem sloužícím k zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Úřad v napadeném rozhodnutí tedy v podstatě zaměňuje cíl zákona s prostředkem sloužícím k dosažení tohoto cíle. Nadto musím poukázat na skutečnost, že text odstavce 97 napadeného rozhodnutí se velmi podobá textu rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 7/2010-135 ze dne 2. 3. 2010. Pokud tedy Úřad vycházel z tohoto rozsudku, musím konstatovat, že ho nepoužil správně, neboť krajský soud se v tomto případě vyjadřoval k hospodárnosti při zadávání veřejné zakázky ve smyslu nákladů na administraci zadávacího řízení, nikoliv k hospodárnosti ve smyslu výběru ekonomicky nejvýhodnější nabídky.
52. S ohledem na výše uvedené neshledávám samotné stanovení dílčích hodnotících kritérií „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ v rozporu se zákonem. Mám za to, že tato kritéria mohou vyjadřovat vztah užitné hodnoty a ceny, neboť vyjadřují náklady, které zadavateli skutečně vzniknou při realizaci předmětné veřejné zakázky (uložení odpadu na skládku). Bylo by v rozporu se samotným cílem zákona (zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky) nutit zadavatele, aby tato dílčí hodnotící kritéria nepoužil, a v důsledku toho vybral nabídku, která by vedla k vynaložení většího množství finančních prostředků např. v důsledku odvozu odpadu do vzdálené lokality.
53. Dílčí hodnotící kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ a „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ nepovažuji za diskriminační. U dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ je přímo zákonem o odpadech stanoveno v ustanovení § 46 odst. 4, že pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je

na jejím katastrálním území, nevybírání se od této obce základní složka poplatku. Smyslem tohoto ustanovení tak je v podstatě odstranit administrativu spočívající ve vybrání základní složky poplatku za odpad od původce a jeho následné převedení obci, kde skládka leží, neboť podle ustanovení § 48 odst. 1 věta první zákona o odpadech je základní složka poplatku příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. Nutno poznamenat, že samotným smyslem základní složky poplatku za odpad je určitým způsobem „odškodnit“ obec za to, že je na jejím území ukládán odpad. Pokud si však na své území ukládá odpad sama obec, je zbytečné, aby „odškodňovala“ sama sebe. S ohledem na uvedené tedy nepovažuji dílčí hodnotící kritérium „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ za diskriminační, neboť ekonomické zvýhodnění skládky, která je na katastrálním území obce, je dáno samotnou právní úpravou odpadového hospodářství stanovenou zákonem o odpadech.

54. U dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ zadavatel zohledňuje náklady, které mu vzniknou s odvozem odpadu na skládku. Považuji za zcela legitimní tyto náklady hodnotit, neboť představují skutečné výdaje zadavatele, které musí vynaložit za převoz odpadu. Bylo by nelogické a neúsporné vozit odpad na mnohem vzdálenější skládku jen proto, že dodavatel vlastní tuto skládku nabídl jen o pár korun nižší cenu za uložení odpadu. Mám tedy za to, že je u tohoto dílčího hodnotícího kritéria dán vztah užitné hodnoty a ceny.
55. I přes výše uvedené však musím souhlasit s Úřadem v tom, že v konkrétním případě zadavatelem stanovená dílčí hodnotící kritéria nevyjadřují vztah užitné hodnoty a ceny. Nejde o kritéria jako taková, ale o váhy, které jim zadavatel přiřadil.
56. Nejprve považuji za nutné upozornit na určitou nejasnost zadávací dokumentace. Ze zadávací dokumentace nevyplývá, že by u dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ byly hodnoceny náklady na dopravu 1t odpadu. Toto však vyplývá z vyjádření zadavatele v rozkladu (kde toto zadavatel výslovně uvádí). Dále pak toto vyplývá z vyjádření zadavatele k návrhu a z rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele, kde zadavatel uvádí, že by pro něj byl nejvýhodnější součet absolutních hodnot dílčích hodnotících kritérií, která jsou všechna vyjádřena finančním údajem (z logiky věci je pak jasné, že by nebylo možné sčítat tato kritéria, pokud by se nevztahovala k 1t komunálního odpadu). Nakonec toto vyplývá ze samotného způsobu výpočtu dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“, kdy jsou náklady na dopravu odpadu počítány jako součin vzdálenosti v kilometrech (mezi adresou U Kasáren 5, 261 01 Příbram IV, a místem provozování skládky uchazeče) a jednotkové ceny ve výši 5,- Kč (je zřejmé, že těchto 5,- Kč se musí vztahovat k nějaké měrné jednotce vyjadřující množství odpadu). S ohledem na uvedené tedy budu v tomto rozhodnutí vycházet z toho, že toto dílčí hodnotící kritérium se vztahuje k 1t komunálního odpadu, tedy, že náklady zadavatele na převoz 1t odpadu do vzdálenosti 1km jsou uvedených 5,- Kč.
57. U dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ nabídl uchazeč SVZ Centrum s.r.o. 29,- Kč, navrhovatel u tohoto dílčího hodnotícího kritéria nabídl 73,- Kč, rozdíl činí 44,- Kč. Za toto dílčí hodnotící kritérium by měl dle pravidel stanovených v zadávací dokumentaci uchazeč SVZ Centrum s.r.o. získat 30 bodů, navrhovatel by měl za toto dílčí hodnotící kritérium získat 11,9 bodů ($29/73 * 100 * 0,3$). Uchazeč SVZ Centrum s.r.o. tedy získá o 18,1 bodů více. Aby mohl navrhovatel vyrovnat tento nepříznivý stav daný vzdáleností jeho skládky od sídla Technických služeb města Příbrami, příspěvkové

organizace, musel by nabídnout cenu za uložení 1t odpadu (za předpokladu, že uchazeč SVZ Centrum s.r.o. nabídne cenu 650,- Kč/1t a ostatní uchazeči nenabídnou cenu nižší než navrhovatel) ve výši 314,- Kč. Navrhovatel by tak v dílčím kritériu „Cena za uložení 1t komunálního odpadu“ získal 35 bodů, a uchazeč SVZ Centrum s.r.o. 16,9 bodů ($314/650 * 100 * 0,35$). Z uvedeného vyplývá, že v konkrétním případě váhy hodnotících kritérií neodpovídají ekonomické výhodnosti, neboť z hlediska počtu bodů odpovídá 44,- Kč v dílčím hodnotícím kritériu „Náklady na dopravu odpadu na místo uložení“ 336,- Kč v kritériu „Cena za uložení 1t komunálního odpadu“. Přitom by z hlediska ekonomické výhodnosti pro zadavatele stačilo, aby navrhovatel dal cenu nižší o 44,- Kč, čímž by vyrovnal nevýhodu větší vzdálenosti jeho skládky od sídla Technických služeb města Příbrami, příspěvkové organizace. Obdobná situace pak nastává i u váhy dílčího hodnotícího kritéria „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“. V šetřené veřejné zakázce by tedy mohlo dojít k situaci, kdy by v důsledku přepočtu bodů prostřednictvím dílčích hodnotících kritérií mohla zvítězit nabídka, která by pro zadavatele byla nákladnější a méně ekonomicky výhodná, než nabídka některého dalšího uchazeče zadávacího řízení. Sám zadavatel pak v rozkladu uvedl, že dílčí hodnotící kritéria nesmí být stanovena tak, aby k tomuto mohla vést.

58. Zároveň však musím připustit, že ať budou váhy zmíněných dílčích hodnotících kritérií nastaveny jakkoliv, vždy to povede k určitému zkreslení nabídky z hlediska jejího ekonomického dopadu na rozpočet zadavatele co do výše celkových nákladů na ukládání odpadu (v tomto smyslu se vyjádřil i zadavatel ve vyjádření k návrhu). V případě stanovení vah dílčím hodnotícím kritériím totiž bude vždy nutně docházet k tomu, že 1,- Kč ceny za uložení se nebude rovnat 1,- Kč nákladů na dopravu atd., což pak nutně povede ke zkreslení celkové ekonomické výhodnosti pro zadavatele. Mám tedy za to, že v šetřeném případě není vhodné stanovovat váhu dílčích hodnotících kritérií, ale využít možnosti § 78 odst. 5 zákona a stanovit jiný matematický vztah mezi dílčími kritérii.
59. Nad rámec výše uvedeného považuji za nutné upozornit na to, že pokud je pravdou tvrzení navrhovatele, že skládka uchazeče SVZ Centrum s.r.o. se nachází i na katastru obce Dubno, a zadavatel bude jakýmkoli způsobem odvádět část základní složky poplatku za uložení odpadu obci Dubno, pak musí zadavatel hodnotící kritérium „Náklady na uložení 1t komunálního odpadu“ (pokud ho bude chtít využít) nastavit tak, aby vyjadřovalo vztah užitné hodnoty a ceny, tj. mělo by vyjadřovat skutečné náklady, které zadavateli s uložením odpadu na skládku vznikají.
60. K postupu pro měření dopravní vzdálenosti uvádím, že v důsledku rozdílu v přesnosti měření mezi jednotlivými způsoby měření vzdálenosti mohlo dojít k tomu, že by nepřesnosti měření způsobovaly značné odchylky v nabídkách různých uchazečů, čímž mohlo dojít k porovnávání vzájemně neporovnatelných nabídek. Mám za to, že je podstatný rozdíl v přesnosti měření mezi měřením faktickým projetím trasy automobilem a změřením trasy na mapě. Z povahy věci vyplývá, že mapa zobrazuje vzdálenost „vzdušnou čarou“ a nezohledňuje tedy reliéf terénu, na rozdíl od měření faktickým projetím trasy automobilem. Zadavatel by tedy měl v zadávací dokumentaci uvést, jakým způsobem by měl uchazeč vzdálenost změřit, aby vzdálenost uvedená ve všech nabídkách byla měřena s obdobnou „přesností měření“. Nelze ani souhlasit s tvrzením zadavatele, že kdyby určil způsob měření, tak by uchazeče diskriminoval, neboť mám za to, že v současné době neexistuje dodavatel, který by neměl k dispozici automobil pro faktické projetí trasy, resp. dodavatel, který by neměl k dispozici

mapu, případně internet k vyhledání trasy na internetu. Mám tedy za to, že stanovením způsobu měření by dodavatelé neměli nijak ztížen přístup k veřejné zakázce. Nadto musím uvést, že zadavatel si zcela zřejmě protičeří v rozkladu a ve vyjádření k návrhu, zatímco ve vyjádření k návrhu zadavatel uvedl, že „je jediným možným způsobem měření trasy její fyzické přeměření v terénu“, v rozkladu zadavatel již uvádí, že nehodlá uchazeče jakkoliv omezovat a nelze vyloučit ani jiné způsoby měření vzdálenosti.

61. Ke stanovení počátečního bodu trasy v sídle Technických služeb města Příbrami, příspěvkové organizace, uvádím, že jsem se neztotožnil s názorem Úřadu. Toto místo má bezesporu vypovídací hodnotu ve vztahu ke svozu odpadu, neboť z tohoto místa vždy ráno svozové automobily vyjíždějí a také se tam vrací. Souhlasím se zadavatelem v tom, že je potřeba stanovit jeden konkrétní bod, ze kterého bude vzdálenost skládky měřena. Pokud by zadavatel vycházel ze skutečných tras automobilů svážejících odpad, bylo by počátečních bodů mnoho a stanovení vzdálenosti by tak bylo příliš složité (uchazeči by museli změřit vzdálenost ke své skládce ze všech možných počátečních bodů a následně stanovit průměrnou hodnotu z těchto naměřených vzdáleností). Jako vhodnější se tedy jeví stanovení jednoho počátečního bodu trasy. Sídlu Technických služeb města Příbrami, příspěvkové organizace, považuji za vhodný počáteční bod jednak z důvodu výše uvedeného a jednak i z toho důvodu, že leží přibližně ve středu zastavěného území města Příbram a v blízkosti kruhového objezdu, který je klíčovým dopravním uzlem města. To, že Úřad počáteční bod trasy nesprávně posoudil jako bez vztahu ke svozu odpadu, však nemělo vliv na správnost výroku I. napadeného rozhodnutí, neboť výrok I. napadeného rozhodnutí říká, že „zadavatel nedodržel postup stanovený v § 44 odst. 3 písm. g) zákona tím, že nevymezil požadavek pro měření dopravní vzdálenosti dostatečným způsobem“. Tato část výroku I. napadeného rozhodnutí je správná i jenom z hlediska pochybení zadavatele spočívajícího v nestanovení způsobu měření dopravní vzdálenosti (k tomu více odstavce 60 tohoto rozhodnutí).
62. K výroku II. napadeného rozhodnutí uvádím, že jsem se s názorem Úřadu ztotožnil. Souhlasím s tím, že pro dodavatele je předpokládán objem komunálního odpadu, který zadavatel hodlá ukládat na skládce, rozhodující z hlediska zvažování účasti na veřejné zakázce, neboť dodavatel potřebuje vědět, zda je vůbec schopen odpad zadavatele na své skládce uložit. Dodavatel však potřebuje vědět předpokládané množství ukládaného odpadu i pro určení ceny za uložení 1t odpadu, neboť zadavateli s provozem skládky vznikají náklady (např. na mzdy zaměstnanců), zvláště, když se vítězný uchazeč podle článku V. 1. Smlouvy o odstraňování odpadu zaváže, že zajistí provoz skládky v konkrétních dnech a konkrétních hodinách. Pokud by zadavatel vozil na skládku vítězného uchazeče např. 1t odpadu za měsíc, vítězný uchazeč by musel nasadit cenu za uložení 1t odpadu vysoko, aby se mu vyplatilo mít na skládce zaměstnance zajišťující provoz na skládce v hodinách a dnech požadovaných zadavatelem. S rostoucím množstvím ukládaného odpadu se samozřejmě tyto náklady rozpočítají na toto množství a dodavatel je schopen nabídnout nižší cenu za uložení 1t odpadu. Na tyto skutečnosti nemá vliv ani to, že je smlouva uzavírána na dobu neurčitou s 30ti denní výpovědní lhůtou. Vliv nemá ani to, že je smlouva uzavírána jako nevýhradní, Úřad napadeným rozhodnutím neříká, že má zadavatel ukládat veškerý odpad na skládce vybraného uchazeče. Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že má zadavatel stanovit předpokládané množství odpadu, které na skládku vybraného uchazeče bude ukládat, zda to bude všechnen odpad vyprodukovaný na území města, nebo jen určitá část tohoto odpadu již záleží na zadavateli.

63. Nemohu souhlasit ani s tvrzením zadavatele, že by stanovení předpokládaného množství odpadu mohlo být zavádějící, protože se takové množství rok od roku mění. Zadavatel nemusí v zadávací dokumentaci uvést přesně, kolik tun odpadu uloží v konkrétním roce na skládku uchazeče. Postačí předpokládané množství za časové období s určitým předpokladem vývoje tohoto množství. Ostatně zadavatel informace o předpokládaném množství na minimálně následujících 12 měsících bezesporu má, neboť musel určit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 písm. a) zákona v souvislosti s ustanovením § 15 odst. 1 zákona.
64. Zadavatel v rozkladu dále uvedl, že zákon mu nikde nestanoví povinnost vymežit věcným způsobem rozsah předpokládaného plnění, musí tak učinit pouze formou předpokládaného finančního objemu plnění. S tímto tvrzením zadavatele nemohu souhlasit, neboť zákon v § 44 odst. 1 říká, že zadávací dokumentace je soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Zadavatel tedy musí vymežit předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Z důvodů uvedených v odstavci 62 tohoto rozhodnutí je uvedení předpokládaného množství uloženého odpadu nezbytné pro zpracování porovnatelných nabídek. K argumentu, že uchazeči mohli z předpokládané hodnoty veřejné zakázky dovodit předpokládaný objem ukládaného odpadu, uvádím, že souhlasím s názorem Úřadu uvedeným v odstavci 124 napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že uchazeči neznali cenu, za kterou odpad zadavatel ukládal na skládky v předcházejících 12 měsících, nemohli z předpokládané hodnoty veřejné zakázky určit předpokládané množství uloženého odpadu.
65. Zadavatel dále v rozkladu uvádí, že objem uloženého odpadu za minulá období se v rámci jednotlivých let značně liší a proto ani z tohoto údaje nelze dovozovat skutečný objem uloženého odpadu po dobu realizace veřejné zakázky. Zadavatel uvádí, že nebyl schopen určit ani „přiměřeně přesně“ objem ukládaného odpadu. S tímto argumentem zadavatele rovněž nemohu souhlasit, zadavatel jednak musel pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky podle § 14 odst. 3 písm. a) zákona v souvislosti s ustanovením § 15 odst. 1 zákona znát množství odpadu, které lze očekávat během následujících 12 měsíců. Pokud je objem uloženého odpadu značně rozdílný v minulých letech bez zjevného trendu vývoje, nic nebrání zadavateli, aby stanovil předpokládaný objem ukládaného odpadu např. rozmezím nejnižší a nejvyšší hodnoty z minulých let s tím, že očekává např., že se bude toto rozmezí postupně snižovat v důsledku rozšířenějšího třídění a recyklace odpadu.
66. Na konci rozkladu zadavatel uvádí, že výrok II. napadeného rozhodnutí „postrádá jakoukoli oporu v zákoně a postrádá i věcnou argumentaci z hlediska vlivu na transparentnost či jiné aspekty zadávacího řízení“. Ohledně opory v zákoně odkazují na odstavec 64 tohoto rozhodnutí. Není mi však zřejmé, jaké pochybení zadavatel spatřuje v tom, že výrok II. napadeného rozhodnutí „postrádá i věcnou argumentaci z hlediska vlivu na transparentnost či jiné aspekty zadávacího řízení“. Ve výroku II. napadeného rozhodnutí a v odpovídající části odůvodnění nebyla transparentnost zadávacího řízení nijak zpochybněna. Pokud jde o vliv na výběr nejvhodnější nabídky, je zřejmé, že pokud uchazeči nemají dostatek informací o předmětu veřejné zakázky, pak nemohou stanovit přesně cenu za uložení 1t komunálního odpadu resp. zvážit, zda budou schopni veřejnou zakázku vůbec realizovat (k tomu viz odstavec 62 tohoto rozhodnutí) a v důsledku toho mohou být podány neporovnatelné

nabídky, případně se někteří dodavatelé vůbec nezúčastní zadávacího řízení, neboť každý dodavatel předpokládá, že předmětem veřejné zakázky je jiné množství ukládaného odpadu. Pochybení zadavatele spočívající v tom, že nestanovil objem komunálního odpadu, který předpokládá ukládat na skládce, tedy mohlo mít vliv na výběr nejhodnější nabídky.

VI. Závěr

67. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
68. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. město Příbram, Tyršova 108, 261 01 Příbram
2. RUMPOLD-P s.r.o., Úslavská 27, 301 44 Plzeň
3. Rumpold – R Rokycany s.r.o., Jiráskova 32, 337 01 Rokycany

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy